

godtgjort for mig, og det er, at naar man taler om Sparsommelighed paa alle Leder og Kanter, spores der en stærk Redebonhed for alle de civile Omraaders Vedkommende til at gaa den af Sparekommissionen anviste og af Regeringen foreslaaede Vej, men saa snart der er Tale om de militære Omraader, gaar den højtærede Konseilspræsident og Forsvarsminister ikke i Spidsen med sine Beparelser; tværtimod, saa holder han paa sædvanlig Vis igen saa stærkt som muligt, saa de Beparelser, der her ere foreslaaede, ere for intet at regne imod, hvad der foreslaas paa de civile Omraader. Jeg haaber, at det kommende Finansudvalg vil have sin Opmærksomhed henvendt paa, at der kan blive tilvejebragt Ligelighed mellem det civile og det militære paa dette Omraade.

Den første Henstilling, jeg har at gøre, er til den højtærede Kultusminister. Jeg ved ikke, om han er til Stede her, men jeg maa vel gaa ud fra, at han nok faar at se de Bemærkninger, jeg har at gøre til ham. Ærede Medlemmer ville have lagt Mærke til, at Kultusministeren paa Finanslovsforslaget har foreslaaet at forhøje Betalingen for Eleverne paa Sorø Akademi fra 400 til 600 Kr. Jeg har ikke noget imod Princippet i denne Forhøjelse, den er vist meget rimelig, men jeg tror, det vilde have været langt heldigere, om man gik en helt anden Vej, om man i Stedet for at forhøje Betalingen for alle Eleverne fra 400 til 600 Kr. fastsatte en Betaling, der rettede sig efter Forældrenes Formue. Det er oplyst for mig, at den Betaling, som rettelig burde erlægges for Kost, Bolig, Vask, Undervisning o. s. v., alt, hvad de oppebære paa Akademiet, mindst kan ansættes til 1,000 Kr. aarlig. Det forekommer mig da, at der ikke er Anledning til at give de rige i Samfundet en Nedsættelse i Betalingen for den Ydelse, som deres Børn faa, og naar Ydelsen er 1,000 Kr. værd, kun kræve 600 Kr. af dem. Men paa den anden Side tror jeg om alle Partier her i Salen, at vi ere saa demokratiske, at vi ikke ville spærre de mindre bemidlede Adgangen til Akademiet. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister og det kommende Finansudvalg, om man ikke kunde fastsætte en forskellig Betaling, der rettede sig efter Forældrenes Formuesforhold, saa at de rige maatte give 1,000

Kr., de velhavende f. Eks. 800 Kr., de jævnt velstillede 600 Kr., de mindre velstillede 400 Kr. og de fattige 200 Kr. Derved udelukker man ingen, og man skaber mere Retfærdighed i dette Forhold, ide Samfundet da ikke yder de rige en Gav paa nogle Hundrede Kroner aarlig. Der er fra sagkyndig Side sket Henvendelse til mig om dette Forhold, som jeg hervedl altsaa har den Ære at forelægge for den højtærede Minister og det høje Ting, og som jeg beder Finansudvalget og den højtærede Minister at tage under velvillig Overvejelse. Meningen er selvfølgelig ikke den, at vi fremtidig ville gøre det vanskeligere for de ubemidlede i Samfundet at faa deres Børn, naar de virkelig ere begavede, anbragte paa denne Maade. Derfor forekommer det mig, at man i Stedet for at sætte Prisen op kunde gaa den modsatte Vej og gaa ned til 200 Kr., naar man for de mere velhavende satte Prisen op til 1,000 Kr., som er den Sum, Opholdet o. s. v. virkelig koster.

Jeg har Lyst til ogsaa at stille et Beparelseforslag til den højtærede Kultusminister, som jeg beklager ikke er til Stede, da jeg er vis paa, at han vilde billige min gode Hensigt. Jeg er ellers lidt betænkelig ved her i Tinget at tale om Beparelser ud over, hvad Regeringen har foreslaaet. Jeg hørte forleden en Kollega af mig, en Præst, rose en Kollega for hans store Sparsommelighedssans, men denne Sparsommelighedstale blev meget unaadigt optagen her i Tinget, saa unaadigt endog, at Regeringspartiets Ordfører (P. Th. Nielsen) ifølge Bladene dybt forarget raabte et stærkt: Fyt ud over Salen. Jeg synes, det var en meget beskeden Tale, og jeg haaber ikke, at det skal gaa mig lige saa. Den højtærede Minister har en Ministerbolig i Sorø — han er ikke stillet som en forhenværende Minister, der havde 9 monterede Slotte, men han har altsaa denne Bolig, som staaar til hans Raadighed, naar han bærer os i Sorø med sit høje Besøg. Jeg vil straks sige, at vi naturligvis ere i høj Grad smigrede og taknemmelige, naar den højtærede Minister vil bo imellem os, det er givet, og jeg tror, at den højtærede Minister selv har den Opfattelse, at han baade er vel set og bliver vel behandlet, naar han kommer til Sorø. Men det hænder saa uhyre sjældent,